

Vlaams
Parlement

vergadering **C170**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering en Stedenbeleid

van 17 maart 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Chris Janssens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de aankondiging door het gemeentebestuur van Kraainem van een taalbevraging voor de versturing van kiesbrieven bij de volgende lokale verkiezingen – 1321 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Marnic De Meulemeester aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de nodige wetswijzigingen om de integratie van de OCMW's in de gemeenten mogelijk te maken – 1378 (2014-2015)	7
VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het uitstrooien van assen – 1407 (2014-2015)	10
VRAAG OM UITLEG van Bert Maertens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de tewerkstelling van jongeren bij de Vlaamse overheid – 1418 (2014-2015)	12

VRAAG OM UITLEG van Chris Janssens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de aankondiging door het gemeentebestuur van Kraainem van een taalbevraging voor de versturing van kiesbrieven bij de volgende lokale verkiezingen – 1321 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, de carrousel die onder de vorige ministers van Binnenlands Bestuur in gang werd gezet, blijft rondjes draaien, ook nu u bevoegd bent voor het beleidsdomein Binnenlands Bestuur. Blijkbaar zijn er faciliteitengemeenten, of tenminste een aantal Franstalige gemeentebesturen, die mordicus de verkiezingen in tegenstrijd met de taalwetgeving willen organiseren. Zo heeft FDF-burgemeester Véronique Caprasse van Kraainem aangekondigd dat zij de inwoners van haar faciliteitengemeente wil bevragen over hun voorkeurstaal. Bij de volgende lokale verkiezingen, in oktober 2018, zouden de kiesbrieven meteen in hun eigen taal kunnen worden verstuurd.

In de marge van een arrest van de Raad van State van 20 juni 2014 werd mevrouw Caprasse als burgemeester benoemd. Dit arrest werd gevelde door de gezamenlijke kamers van de Raad van State. Tot voor de hervorming van Brussel-Halle-Vilvoorde waren geschillen over Vlaamse faciliteitengemeenten de exclusieve bevoegdheid van de Vlaamse magistraten bij de Raad van State. Door de BHV-hervorming is de tweetalige kamer bevoegd om daarover uitspraken te doen.

Het arrest van de tweetalige algemene vergadering van de Raad van State van 20 juni 2014 bepaalt dat inwoners van de faciliteitengemeenten rond Brussel met één brief aan de gemeente vier jaar lang documenten van de gemeente in het Frans kunnen ontvangen. Het arrest ging daarmee in tegen de omzendbrieven-Peeters en -Martens, die voorschrijven dat een Franstalige inwoner telkens opnieuw een brief moet sturen naar de gemeente om een in het Frans opgesteld document te krijgen. Om de voorrangstatus van het Nederlands in het eentalig Nederlands taalgebied te verzoenen met de taalfaciliteiten zoals die door de federale wetgeving worden gewaarborgd in de zogenaamde randgemeenten, oordeelde de Raad van State dus dat: "wie in het Frans wenst te worden bediend door het gemeentebestuur, een verzoek moet indienen door een brief aan het gemeentebestuur te zenden of daar neer te leggen. Deze keuze geldt voor een redelijke termijn, namelijk voor vier jaar, en is hernieuwbaar. Daarnaast kan de particulier bij een welbepaald mondeling contact of met betrekking tot een welbepaald document altijd verzoeken om het gebruik van het Frans."

De Raad van State keurde met andere woorden zowel de interpretatie van de Vlaamse Regering als die van de niet-benoemde burgemeesters af. Enerzijds zei de Raad dat de interpretatie van de Vlaamse Regering op een onevenredige wijze de rechten van de Franstalige inwoners zou beperken door te eisen dat zij telkens opnieuw uitdrukkelijk verzoeken om in het Frans bediend te worden. Anderzijds strookte de zienswijze van de niet-benoemde burgemeesters volgens de Raad van State niet met de voorrangstatus van het Nederlands wanneer zij faciliteiten automatisch en voor altijd toekennen aan particulieren die dit één keer aanvragen.

Naar een reactie gevraagd, zei uw voorganger, de toenmalige minister van Binnenlands Bestuur Geert Bourgeois dat hij uiteraard die beslissing van de Raad van State betreurde. FDF-burgemeester Caprasse zegt duidelijk dat door de nieuwe jurisprudentie de inwoners van Kraainem slechts één keer te kennen moeten geven dat ze in het Frans willen worden geholpen. Dan mag de gemeente hen dus in 2018 meteen een kiesbrief in het Frans toesturen.

Minister, op die manier is er nauwelijks nog enig verschil met de situatie in het tweetalige Brussel. Men mag dus geen enkele bereidheid meer verwachten van anderstaligen om Nederlands te leren en zich te integreren in de Vlaamse Rand rond Brussel. Daarmee komt ook een einde aan de gevestigde rechtspraak van de Nederlandstalige kamer van de Raad van State, die de omzendbrieven in het verleden gevalideerd heeft en de faciliteiten decennialang op een beperkende wijze heeft geïnterpreteerd.

Minister, dit is voor u als minister zeker een testcase. De voogdijoverheid wordt eens te meer door de Franstaligen in de Rand rond Brussel uitgedaagd. U kunt maar beter meteen en kordaat reageren. Hoe beoordeelt u dit gegeven, waarbij andermaal wordt geïllustreerd dat van een communautaire pacificatie in de Rand helemaal geen sprake is? Welke maatregelen kunt, wilt en zult u nemen ten opzichte van het initiatief dat werd aangekondigd door de FDF-burgemeester van Kraainem?

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Dit is het zoveelste achterhoedegevecht dat wordt geleverd in de faciliteitengemeenten, waarbij het sop de kool niet waard is. We moeten hier zeker niet het reclamebureau zijn van de burgemeesters in de faciliteitengemeenten die altijd achter het net vissen. We moeten dat vissen hier niet te veel onder de aandacht brengen. Het doet mij denken aan het heel populaire zondagavondprogramma 'Eigen kweek'. Dit lijkt mij 'Eigen kweek' te zijn, om de aandacht te vestigen op 'zie eens hoe balorig wij toch zijn en hoe wij, ondanks de verloren strijd, toch blijven doorgaan'. Het is goed geprobeerd, maar ik heb altijd begrepen dat de overheid enkel kennis kan nemen van de taalkeuze met een brief die van een particulier komt en dat het dus niet het gemeentebestuur is dat dit moet invullen. Het ligt volledig bij de particulier om hiervan het bewijs te leveren.

In die zin denk ik dat de minister, wanneer dat nodig zou zijn, zeer streng en zeer rechtvaardig zal optreden.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken (UF): Minister, ik wil even terugkomen op de discussie die we hier op 9 december over hetzelfde onderwerp gehad hebben. U zei toen dat u zich zou houden aan het arrest van de Raad van State en dat inwoners bij brief kennis mogen geven van het feit dat ze in de toekomst in het Frans willen worden aangeschreven. Dat moet elke vier jaar gebeuren, zoals in het arrest van de Raad van State vermeld staat.

In de pers werd gezegd dat er een bevraging zou komen, maar dat klopt niet. Ik heb daarover gesproken met mevrouw Caprasse. Ze overweegt enkel om de bevolking over die zaak te informeren, om de mensen erop te wijzen dat als ze hun oproepingsbrieven en andere documenten van de gemeente in het Frans wensen te krijgen, ze daartoe een brief moeten sturen aan de gemeente.

U hebt op 9 december gezegd: "Aan de particulieren, inwoners van deze gemeenten, moeten hun rechten inzake faciliteiten worden gewaarborgd; zij kunnen aan het gemeentebestuur de toepassing van die rechten vragen. Zoals het een rechtsstaat betaamt, zal de Vlaamse Regering zich aan de arresten

houden.” Ik vertrouw erop dat u sinds 9 december niet van standpunt veranderd bent en dat men de inwoners van de gemeente mag informeren over het feit dat ze, als ze hun documenten in het Frans willen krijgen, een brief aan het gemeentebestuur moeten sturen.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Voorzitter, minister, collega’s, dit is inderdaad een interessante vraag, ook om te polsen naar de intenties van de minister met betrekking tot dit probleem.

Ik ben het eens met wat collega Doomst zei. Het is een zoveelste poging om opnieuw wat communautaire herrie te veroorzaken in de Rand.

Aan de andere kant hebben we ook het arrest gezien van de algemene vergadering van de Raad van State in juni 2014. De heer Janssens heeft het er al uitvoerig over gehad. Ook daar kun je eventueel, bij wijze van grap, de bedenking bij maken dat als men voortaan vier jaar de tijd krijgt om Nederlands te leren, het waarschijnlijk wel zal moeten lukken. En dan zijn we over enkele jaren af van dit soort vragen.

Maar alle gekheid op een stokje, collega’s. Er zitten hier wel wat angeltjes in. Ik wil u daarom vragen, minister, hoe u het interpreteert dat de burgemeester enerzijds een totale groep van de bevolking wil bevragen, en dat anderzijds het arrest spreekt over het versturen van een individuele brief aan het gemeentebestuur, wat toch twee verschillende dingen zijn. Ook hier kan dus al eens bekeken worden of wat de burgemeester van plan is, wel klopt met het arrest.

Dan is er nog het specifieke aspect dat minister Bourgeois destijds omtrent deze materie heeft aangehaald, namelijk of dit kan in het kader van de privacy-wetgeving. Ik heb het dan over het hele verhaal rond de taalregisters, waar in de vorige legislatuur zeer duidelijke uitspraken rond gedaan zijn. In welke mate wenst u die te behouden?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, collega’s, ik wil vooraf stellen dat ik het nogal eens ben met de analyse die collega’s Segers en Doomst hebben gemaakt. Mevrouw Caprassé heeft inderdaad bepaalde uitspraken gedaan in de media – wellicht wou men inderdaad eens laten zien hoe stoer men kan zijn – maar los daarvan is er tot op heden niets concreets gebeurd. Er is geen enkele actie ondernomen. Zij heeft een aantal uitspraken gedaan, waar vooralsnog geen gevolg aan is gegeven. Het is in deze context belangrijk om dat toch even te vermelden.

Natuurlijk heeft een gemeentebestuur het recht om zijn inwoners al dan niet te informeren over bepaalde arresten van de Raad van State. Ik wil daar in de marge bij opmerken dat ik het zeer merkwaardig vind dat het in dit geval wel gebeurd is, in het kader van het arrest van de Raad van State van juni 2014, maar dat andere arresten van de Raad van State dan weer niet werden meegedeeld aan de inwoners, bijvoorbeeld toen het ging over de omzendbrieven-Martens en -Peeters, die door de Raad van State bevestigd werden. Toen vond men het blijkbaar niet nodig om de inwoners daarover in te lichten, en nu wel.

Wat het voorgenomen initiatief van mevrouw Caprassé betreft, wens ik mee te delen dat, als een bestuur informatie verstrekt aan zijn burgers, het er ook voor moet zorgen dat die informatie correct is en dat bepaalde onderdelen niet eenzijdig uit hun context mogen worden gerukt. Maar ik herhaal: vooralsnog ging het enkel om een communicatie in de media, meer informatie hebben we niet gekregen. We hebben ook geen vraag gekregen, ook het agentschap niet. Het

gaat dus enkel om wat stoere uitspraken van de burgemeester van Kraainem in de media.

Ik hoop wel dat het bestuur van Kraainem zal handelen met volledig respect voor de taalwetgeving, niet alleen in zijn betrekkingen met particulieren, maar ook in al zijn bestuurshandelingen, meer in het bijzonder de vergaderingen van de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen en de organen die het bestuur in uitvoering van de regelgeving heeft opgericht. Dat lijkt me zeer belangrijk en nogal vanzelfsprekend.

Ik heb tijdens de toelichting bij mijn beleidsnota Bestuurszaken en Binnenlands Bestuur duidelijk gezegd dat we dat samen met de gouverneur en de administratie zullen opvolgen. De bestuurshandelingen in de Vlaamse faciliteitengemeenten worden systematisch opgevolgd, meer in het bijzonder met betrekking tot de correcte toepassing van de taalwetgeving aldaar.

Ik besluit met te zeggen dat dit volgens mij wat stemmingmakerij in de media is geweest van de betrokken burgemeester, maar dat ik vooralsnog geen signalen heb gekregen dat we ook daadwerkelijk moeten ingrijpen. Als dat wel het geval is, zullen we zeker niet nalaten om dat te doen.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, vooralsnog is er inderdaad alleen de communicatie in de media geweest, en als ik collega Van Eyken mag geloven, zal er zelfs geen verder gevolg worden gegeven aan die stoerdoenerij van de burgemeester van Kraainem en zal er helemaal geen taalbevraging gebeuren. U hebt ook bevestigd dat er intussen nog geen formele beslissing in die zin is genomen. Als men alsnog zou beslissen om in Kraainem met taalregisters te werken, zult u daar dan tegen optreden? Zult u die beslissing dan, zoals het hoort, vernietigen?

Het is misschien een meer juridische kwestie, maar u hebt zelf verwezen naar de omzendbrieven-Peeters en -Martens. De Nederlandstalige kamer van de Raad van State heeft daar zeventien jaar lang geen enkel probleem mee gehad, maar nu zijn ze plots wel teruggefloten door de tweetalige kamer van de Raad van State. De omzendbrieven zijn als dusdanig niet vernietigd door de Raad van State, omdat ze geen voorwerp uitmaakten van de procedure die aanhangig was en waarover op 20 juni 2014 een arrest is geveld. Welk statuut hebben die omzendbrieven volgens u nog? Kan de Vlaamse Regering de toepassing van de reglementen of de handelwijze die in de omzendbrieven geformuleerd werd, nog afdwingen?

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken (UF): Ik dank de minister voor haar antwoord. Het ligt volledig in de lijn van mijn verwachtingen. De informatie mag dus verstrekt worden. Ik ben het volledig met u eens, minister, dat geen enkel deel van de informatie uit zijn context mag worden gerukt en dat het duidelijke informatie moet zijn aan de bevolking van wat er mogelijk is ingevolge dat arrest van de Raad van State.

Collega's, ik heb mevrouw Caprasse vanmiddag nog aan de lijn gehad. Er is geen intentie om een bevraging of raadpleging van de bevolking te doen.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Janssens, u loopt met uw vraag een beetje vooruit op de zaken. Ik kan nu niet zeggen wat we zouden doen als ze toch met

een taalregister zouden werken, want dat is vooralsnog niet aan de orde. Ik hoop ook dat het niet zo ver komt. Maar we zullen dat bekijken op dat moment.

Wat het statuut van de omzendbrieven betreft, denk ik te mogen verwijzen naar het uitgebreide debat dat we hier op 9 december hebben gehad, waarin dat allemaal al aan bod is gekomen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Marnic De Meulemeester aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de nodige wetswijzigingen om de integratie van de OCMW's in de gemeenten mogelijk te maken – 1378 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester (Open Vld): Minister, het is evident dat de federale OCMW-wet gewijzigd zal moeten worden om de integratie van de OCMW's in de gemeenten mogelijk te maken. Een bijkomende vraag is of de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 aangepast moet worden om die integratie van OCMW's in stad of gemeente mogelijk te maken. Op die vraag antwoordde de heer Borsus, federaal minister van Maatschappelijke Integratie, in de Kamer dat een juridisch advies wordt ingewonnen. Dat antwoord dateert ondertussen al van enkele maanden geleden, en dus is iedereen vrij ongeduldig om dat advies te kennen.

Hebt u al contact gehad met uw federale collega omtrent deze problematiek? Hebt u zelf zicht op de juridische consequenties die deze integratie met zich zal meebrengen?

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken (UF): Minister, ik sluit me aan bij de vraag van de heer De Meulemeester. Tijdens een eerdere discussie in deze commissie ging het ook over het bijzondere statuut van de faciliteitengemeenten, met de rechtstreekse verkiezing van het OCMW. U had toen gezegd dat ook daaromtrent de wet veranderd zal moeten worden. Wat is de stand van zaken bij uw federale collega's omtrent de eventuele wijziging van de federale wetgeving met betrekking tot de faciliteitengemeenten?

De voorzitter: Mevrouw Sminate heeft het woord.

Mevrouw Nadia Sminate (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, iedereen hier zal zeggen dat het belangrijk is om in overleg te treden met de federale overheid. Zij zijn het uiteindelijk die de opdracht aan de OCMW's geven om in maatschappelijke integratie te voorzien, en dus spreekt het voor zich dat het project van de integratie van de OCMW's in de gemeenten niet kan plaatsvinden zonder dat er een aantal wetswijzigingen gebeuren.

U hebt ongetwijfeld gelezen, collega De Meulemeester, dat de minister zowel in haar beleidsnota als in de conceptnota zelf aangeeft dat zij in overleg zal treden met haar federale collega's. Het is zeker interessant om te weten wat de opvolging daaromtrent is, zodat de timing van dit project zeker niet in het gedrang komt.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Mevrouw Ingrid Pira (Groen): Als er een bijzondere meerderheid nodig is om de bijzondere wet te wijzigen, en u haalt die niet, bent u dan van plan om door te gaan met de inkanteling van de OCMW's in de gemeenten? Of zult u dan een ander soort rechtspersoon mogelijk maken, in plaats van de OCMW's nu, bijvoorbeeld een extern verzelfstandigd agentschap?

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor (sp.a): Ik wil mij daarbij aansluiten, vanuit de bekommernis om rechtszekerheid, zowel voor de lokale besturen als voor de OCMW-cliënten. We moeten ons niet op glad ijs begeven met de oefening die momenteel ter tafel ligt. Onze cliënten mogen zeker niet in de kou blijven staan.

Overleg met het federale niveau is meer dan noodzakelijk. Niet alleen de Bijzondere Wet tot Hervorming der Instellingen moet daar gewijzigd worden, maar ook de OCMW-wet zelf, de Leefloonwet, plus nog een aantal andere wetten, waarin specifieke opdrachten en taken aan de OCMW's worden toegewezen. Ik had graag van u vernomen wat de stand van zaken op dat punt is. Ik hoop dat er geen enkel risico wordt genomen en dat we opteren voor juridische zekerheid en voor zekerheid voor de cliënten, zodat die niet in de kou blijven staan na deze oefening.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Het feit dat de vraag zo breed wordt gesteld, betekent dat ze echt cruciaal is. Ik weet, minister, dat uw vertrouwen in het federale niveau minstens even groot als het onze, maar toch wil ik u vragen of u het jawoord van minister Borsus hebt, en of dat een inspannings-, of toch een resultaatsverbintenis is.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Collega's, ik heb nooit onder stoelen of banken gestoken dat we een federale wijziging aan de OCMW-wet nodig hadden. Daarin wordt immers vermeld dat een OCMW een rechtspersoonlijkheid moet zijn en dergelijke meer. Er zijn ook nog andere zaken die moeten worden aangepast. Collega De Loor heeft er al naar verwezen.

Ik heb in het verleden al verschillende keren gezegd dat dat engagement is opgenomen in het federale regeerakkoord. Ik kan u ook melden dat de bevoegde minister op federaal niveau, de heer Borsus, op dinsdag 3 februari in de Kamercommissie heeft aangegeven dat hij van plan is om de beleidsintentie en de timing van de Vlaamse Regering te respecteren. Hij heeft toen ook gezegd – en dat is heel bemoedigend – dat de federale overheid de grendels zal wegwerken die een integratie van het OCMW in de gemeente op dit ogenblik onmogelijk maken. Het blijft dus niet beperkt tot een inspanningsverbintenis, mijnheer Doomst. Ik denk dat dit wel degelijk een resultaat zal opleveren.

Uiteraard zijn er al voor de uitspraken van de heer Borsus in de federale Kamercommissie verschillende contacten geweest tussen mijn kabinet en het kabinet-Borsus. We hebben ook onze conceptnota overgemaakt en gevraagd om die eens te bekijken. Ondertussen hebben we de conceptnota ook aan andere organisaties en diensten overgemaakt. We wachten nu op allerlei adviezen. Ik ben het namelijk eens met de collega's die stellen dat we moeten opletten dat we geen juridische fouten maken.

Ik ben dus zeer blij, mijnheer De Meulemeester, met wat daarover in het federale regeerakkoord staat en zeker ook met het engagement dat de bevoegde minister op federaal niveau in dezen heeft opgenomen en dat hij begin maart nog eens herhaald heeft in de Kamercommissie.

Mijnheer Van Eyken, u weet dat de faciliteitengemeenten in een soort bestuurlijke diepvries zitten sinds de Pacificatiewet van 1988. Daar is het dus net iets gecompliceerder dan in andere Vlaamse gemeenten. We zullen dat mee bekijken, maar ik denk dat het niet zo simpel zal zijn, net vanwege die Pacificatiewet.

Mevrouw Pira, ik heb, in tegenstelling tot u, geen enkele aanwijzing dat voor de wijziging van de OCMW-wet een bijzondere meerderheid nodig is. Ik maak me daar dan ook geen zorgen over. Ik kan u wel zeggen dat ook onze Waalse collega's plannen hebben voor een integratie van het OCMW in de gemeente, weliswaar op vrijwillige basis, en niet verplicht, zoals bij ons. Maar voor een vrijwillige fusie moeten die federale OCMW-wetten natuurlijk ook worden aangepast.

Mocht het dus toch zo zijn dat we een bijzondere meerderheid nodig hebben – maar ik heb allerlei indicaties dat dat niet zo is – dan denk ik dat we onze Waalse broeders aan onze kant hebben, want zij willen net dezelfde oefening doen.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester (Open Vld): Minister, bedankt voor uw antwoord. Het is belangrijk dat er al contacten geweest zijn tussen u en het federale niveau om een oplossing te proberen vinden. Laat ons in elk geval hopen dat het geen juridisch steekspel wordt tussen juristen en grondwetspecialisten die hier verschillende versies op hebben, waardoor het maanden aansleept vooraleer we op een degelijk juridisch advies kunnen rekenen.

In dit stadium is het enorm belangrijk dat er spoedig juridische duidelijkheid komt, zeker voor de rechtszekerheid van zowel de gemeente als het OCMW. Veel gemeenten zijn nu al geruime tijd bezig met de oefening van een zeer nauwe samenwerking tussen gemeente en OCMW, wat zeer positief is. Maar ik hoor allerlei stemmen over het feit dat de Bijzondere Wet gewijzigd moet worden, dat het allemaal nog niet zeker is en zo meer. Er wordt veel verteld en er worden veel versies verspreid, maar het is belangrijk, ook voor de motivatie van alle ambtenaren van gemeenten en OCMW's, dat er spoedig duidelijkheid komt, zodat die nauwe samenwerking kan worden voortgezet en we over vier jaar daadwerkelijk tot een integratie en een inkanteling kunnen komen van het OCMW in de gemeente en de stad.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor (sp.a): Minister, ik wil u in de eerste plaats danken voor uw antwoord. Ik vind wel dat u redelijk licht over de eventuele aanpassing van de Bijzondere Wet gaat. Ik hoor daar ook verschillende geluiden over. Ik zou er in elk geval niet zo gerust op zijn dat dat allemaal kan zonder een aanpassing van die wet.

U hebt ook verwezen naar de Waalse collega's, die daar een partner in zouden kunnen zijn, al gebeurt de fusie daar wel op vrijwillige basis. Ik stel vast dat de lokale autonomie daar hoger in het vaandel wordt gedragen dan in Vlaanderen.

Ik pleit er in de eerste plaats voor om te streven naar rechtszekerheid, zowel voor de lokale besturen zelf als voor de cliënten, zodat zij zeker niet in de kou blijven staan. Ik heb in het verslag dat is opgemaakt naar aanleiding van de Ronde van Vlaanderen van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VMSG), gelezen dat de oefening en uw conceptnota nogal vanuit een bestuurlijke, organisatorische en administratieve inslag bekeken zijn, terwijl we ons in de eerste plaats zouden moeten focussen op de doelgroep, de cliënten zelf. Daarom houd ik een pleidooi om te kiezen voor rechtszekerheid, niet enkel voor de lokale besturen, maar in de eerste plaats voor de cliënten, zodat die niet in de kou blijven staan.

Ik wil er dan ook voor pleiten, minister, dat u samen met uw federale collega zo snel mogelijk een overzicht zou hebben van wat er allemaal dient te worden gewijzigd – de bijzondere wet, de OCMW-wet, de Leefloonwet, andere wetten die specifieke taken aan OCMW's geven – en dat u de concrete stappen en acties daarbij zou formuleren.

Gisteren hebben we trouwens deels dezelfde discussie gevoerd op de gemeenteraad in Zottegem. Het punt was op de agenda gezet door een partijgenoot van de heer De Meulemeester. Hij heeft daar een interessante piste gelanceerd, collega De Meulemeester. Het ging namelijk over de inkanteling van de gemeente in de OCMW's. Ik geef het maar mee. Het heeft mij misschien op ideeën gebracht. Dat zullen we nog zien. *(Opmerkingen)*

Ik heb hier al verschillende keren gezegd dat OCMW-voorzitter de mooiste job ter wereld is. *(Opmerkingen. Gelach)*

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Mevrouw Ingrid Pira (Groen): Ik sluit me aan bij het pleidooi van de collega om een overzicht te hebben van alle regelgeving die gewijzigd moet worden, ook de regelgeving waarin de OCMW's als aparte rechtspersoon vermeld staan. Dat is inderdaad een vraag van de VVSG, en een bezorgdheid die uit hun Ronde van Vlaanderen is gekomen.

Minister, u hebt gezegd dat u geen aanwijzingen hebt dat er een bijzondere meerderheid nodig is. Ik heb die aanwijzingen wel. We zullen zien.

Nog een bezorgdheid in het hele debat is het recht van eenieder op maatschappelijke dienstverlening, het befaamde artikel 1 van de OCMW-wet. Een vraag die ook uit die Ronde van Vlaanderen van de VVSG gekomen is, is om in het nieuwe organieke decreet lokaal bestuur, dat u gaat opmaken, dat huidige artikel 1 van de OCMW-wet over te nemen.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester (Open Vld): We zullen dit dossier nauwgezet opvolgen. Laat ons in elk geval hopen dat er op het federale niveau spoedig duidelijkheid komt, zodat we in volle vaart verder werk kunnen maken van de integratie van het OCMW in de gemeente. En laten we de wereld niet op zijn kop zetten, mijnheer De Loor. *(Opmerkingen van de heer Kurt De Loor)*

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het uitstrooien van assen – 1407 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V): Minister, ik heb een vraag over de mogelijkheden met betrekking tot het uitstrooien van as, wat in het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging zeer concreet geregeld is. Overeenkomstig artikelen 16 en 24 van dat decreet is het in Vlaanderen niet toegelaten om stoffelijke overschotten te begraven of assen uit te strooien op het openbaar domein, zoals parken en natuurgebieden. Ik heb echter de indruk dat

er wel degelijk een maatschappelijke vraag bestaat naar de mogelijkheid om assen uit te strooien op andere plaatsen dan de begraafplaats.

In de praktijk zal dat ongetwijfeld al vaak gebeuren. Er is immers weinig of geen controle als nabestaanden de door het decreet toegelaten keuze benutten om de assen thuis te bewaren. Normaal moet op het einde van de bewaring de as worden teruggebracht voor uitstrooiing of begraving op de begraafplaats, maar dat gebeurt zelden en wordt al helemaal niet gecontroleerd.

In 2013 heb ik over de volledige reglementering van begraafplaatsen een bevraging gedaan bij alle Vlaamse steden en gemeenten. Dat was daarin ook een van de elementen.

Het rare is, minister, dat in de regelgeving wel opgenomen is dat uitstrooien van as mag op een publieke begraafplaats, dat mensen as mogen meenemen, dat uitstrooiing op zee kan, dat mensen ook op privaat terrein assen mogen uitstrooien, op eigen terrein of mits toelating van de eigenaar, maar dat dat niet kan op openbare plaatsen. Nu hoort u mij niet zeggen dat alle openbare plaatsen daar even geschikt voor zijn, maar er zijn toch ongetwijfeld een aantal mogelijkheden.

Ik heb u daar eerder al eens een vraag over gesteld, minister, en toen gaf u aan niet gewonnen te zijn voor het voorstel om het decreet op dat vlak aan te passen. Als het decreet blijft zoals het vandaag is, betekent dat dus een absoluut verbod op het uitstrooien op publieke plaatsen, andere dan de begraafplaatsen, terwijl het wel mag op andere plaatsen.

Minister, we hadden het daarnet over gemeentelijke autonomie. De heer De Loor had het erover. U verwijst er ook in heel andere zaken naar. Kunnen we ook in dezen de gemeenten niet wat meer autonomie geven? Acht u het niet aangewezen om, in het kader van het respect voor de lokale autonomie, de gemeenten zelf eventueel te laten bepalen of, en zo ja waar, as zou kunnen worden uitgestrooid op andere plaatsen dan de strooiweide op de begraafplaats? Ik denk daarbij aan de tendens van de natuurbegraafplaatsen. Het zou perfect kunnen dat de gemeente eigenaar is van een stukje bos dat nu geen deel uitmaakt van de officiële begraafplaats, maar waarvan men wel vindt dat het zou moeten kunnen. Acht u het dan niet mogelijk dat een gemeente dit inderdaad toestaat? In hoeverre zou u eventueel een initiatief willen steunen dat de aanpassing van het decreet in die zin mogelijk maakt? We moeten dit zeker niet algemeen loslaten naar elk openbaar terrein, maar wel de verantwoordelijkheid daarvoor bij de steden en gemeenten leggen.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Schryvers, u gaf zelf aan dat u mij eigenlijk nog maar zeer recent, op 17 oktober 2014, net dezelfde vraag hebt gesteld, maar dan schriftelijk. *(Opmerkingen van mevrouw Katrien Schryvers)*

Ongeveer dezelfde vraag. *(Opmerkingen van mevrouw Katrien Schryvers)*

Een soortgelijke vraag. Ik heb toen onder andere geantwoord dat het decreet op de begraafplaatsen en lijkbezorging, uiteraard binnen bepaalde kaders, momenteel met betrekking tot de begraafplaatsen al een zeer ruime mate van autonomie verleent aan de gemeentebesturen. U kent de materie wellicht beter dan ikzelf. U weet ook welke mogelijkheden er momenteel zijn in verband met het omgaan met as in de situatie waarin de nabestaanden de as niet meenemen. Ze kunnen de asurne begraven op de begraafplaats of bijzetten in een columbarium op de begraafplaats, ze kunnen de as uitstrooien op een bepaald perceel van de begraafplaats of op zee, in de territoriale wateren van België. In de situatie waarin de nabestaanden ervoor gekozen hebben om de asurne wel

mee te nemen, kunnen ze de as uitstrooien of de asurne begraven op een andere plaats dan de begraafplaats, waar de nabestaande het wenst, bijvoorbeeld in zijn tuin of op andere plaatsen in zijn huis waar hij dat zou willen doen, maar inderdaad niet op een openbaar domein. Als de as thuis wordt bewaard en de bewaarder sterft of gaat naar een rusthuis, waardoor de as onbewaakt achterblijft, dan moet de as worden teruggebracht naar de gemeente. Dat gebeurt inderdaad meestal niet.

De huidige decretale context laat nu al heel veel ruimte en geeft al heel veel autonomie aan de gemeente. In mijn antwoord op uw schriftelijke vraag heb ik u duidelijk gemaakt dat ik niet veel nut zie in het aanpassen van het decreet. Ik zeg niet dat ik niet vatbaar ben voor een aantal van uw argumenten, maar bij de bespreking van de beleidsnota hebben we heel duidelijk gezegd dat we voor het decreet op de begraafplaatsen en lijkbezorging rust wilden en dat we niet zouden blijven aanpassen. Ik ben, mevrouw Schryvers, dus niet van plan om het decreet aan te passen.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V): Minister, ik vroeg u niet of u zelf van plan was om het decreet aan te passen, maar wel of u eventueel een decretaal initiatief zou willen steunen. Ik betreur uw antwoord eigenlijk wel. Mijn vraag is echt wel anders dan de schriftelijke vraag die ik stelde. Die vroeg veel algemener naar wat u ervan vond om as ook te laten uitstrooien op openbaar domein. U zei dat u het gevaarlijk vond om dat algemeen toe te laten. Als die bevoegdheid nu zou verschuiven naar de gemeenten, en de gemeenten zouden hier en daar een zone aanduiden waar dat zou kunnen, dan denk ik dat je wel een stap in de goede richting zou zetten, waarbij er respect zou zijn voor de gemeentelijke autonomie, terwijl er ook zou worden ingegaan op tendensen en vragen naar meer wilsbeschikking en meer vrijheid ter zake. Die tendens kunnen we niet negeren. Het gebeurt vandaag al. Heel wat mensen nemen as mee. Velen onder ons kennen mensen die dat ergens uitstrooien. Volgens mij gebeurt dit beter gereguleerd. Er gebeurt heel wat in de illegaliteit. We doen daar niets aan.

Ik ben het ermee eens dat er omzichtig moet worden omgegaan met wijzigingen. In de beleidsnota wordt gekozen voor een 'standstill'. Maar je moet toch ook rekening houden met maatschappelijke evoluties die er op dit terrein ongetwijfeld en zelfs in sterke mate zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bert Maertens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de tewerkstelling van jongeren bij de Vlaamse overheid – 1418 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer Maertens heeft het woord.

De heer Bert Maertens (N-VA): Collega's, ik trap een behoorlijk open deur in als ik zeg dat de Vlaamse overheid bekendstaat als een moderne en aantrekkelijke werkgever in Vlaanderen. Dat tonen heel wat imago-onderzoeken aan en het blijkt ook uit de personeelspeilingen bij de overheid. Entiteiten van de Vlaamse overheid zijn al in de prijzen gevallen als 'organisatie van het jaar'. Enkele jaren geleden was er de Randstad Award voor het personeelsbeleid van de Vlaamse overheid. Vorig jaar kreeg de Vlaamse overheid de gouden medaille bij

de uitreiking van de 'Employer of the year award' in de categorie non-profitsector. Dit alles toont aan dat de Vlaamse overheid wordt gezien als een moderne en aantrekkelijke werkgever. Het is een mooie erkenning voor de Vlaamse overheid.

Die erkenning heeft ook een impact op jongeren, pas afgestudeerden en jonge 'high potentials', zoals we dat in het mooi Nederlands noemen: mensen die op zoek zijn naar een job en een loopbaanperspectief. Ten gevolge van de wet van 24 december 1999 ter bevordering van de werkgelegenheid moeten bij werkgevers in de openbare sector met minstens vijftig werknemers minimum 1,5 procent van het totale aantal werknemers jongeren zijn, dat zijn dan jongeren van minder dan 26 jaar.

Ik polste met een schriftelijke vraag naar de stand van zaken bij de Vlaamse overheid. Daaruit bleek dat de Vlaamse overheid op dat vlak goed zit. Die 1,5 procent wordt ruimschoots gehaald. In 2014 bestond nog 3 procent van het aantal tewerkgestelden uit mensen die in die categorie kunnen worden ondergebracht. Het zijn wel cijfers voor de ministeries, zoals men dat nog altijd noemt, dus niet de intern verzelfstandigde agentschappen (IVA's) met rechtspersoonlijkheid en de externe verzelfstandigde agentschappen (EVA's). Uit die cijfers, en uit de cijfers die u zelf ter beschikking hebt gesteld op de www.bestuurszaken.be, blijkt dat het totale aantal personeelsleden bij die ministeries sinds 2010 afgerond met 2,5 procent is gedaald. Dat is, zoals wij allemaal weten, het gevolg van de bitter-noodzakelijke besparingen waaraan ook de Vlaamse overheid onderhevig is.

Opvallend is dat het aantal tewerkgestelde jongeren, jonger dan 26, sinds 2010 daalde met bijna 40 procent, van 701 op 14.461 personeelsleden op 31 december 2010 tot 422 op 14.105 op 31 december 2014. Dat zijn grote verschillen.

Minister, ik heb voor u enkele logische vragen. Hoe kunt u die opvallende daling van het aantal jongeren met een job bij onze Vlaamse overheid duiden en verklaren? In die cijfers zijn alleen de dertien ministeries opgenomen. Beschikt u over cijfers van de IVA's en EVA's? Het zou wel eens kunnen dat die cijfers een ander en genuanceerder beeld geven, of net niet. Ik had het in mijn inleiding over de aantrekkelijkheid van de Vlaamse overheid als moderne werkgever. Het is zeer belangrijk om dat imago verder uit te dragen, en ook om het om te zetten in de praktijk. Welke initiatieven zult u nemen opdat de Vlaamse overheid specifiek voor jongeren een aantrekkelijke werknemer zou blijven?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Maertens, ik ga u, hoop ik, heel blij maken. Het kan niet altijd alleen de heer Doomst zijn. *(Opmerkingen)*

Alle gekheid op een stokje, mijnheer Maertens, u hebt mij inderdaad een schriftelijke vraag gesteld over het effect van de tewerkstelling van personeelsleden jonger dan 26 in de dertien ministeries. Dat gaf inderdaad niet zo'n positief beeld. Er was inderdaad een daling. Maar sinds u mij die schriftelijke vraag hebt gesteld, hebben wij niet stilgezeten. U kent ons: het parlement vraagt ons iets en wij treden onmiddellijk in actie. De administratie heeft ondertussen de cijfers van alle entiteiten die onder het Vlaams personeelsstatuut (VPS) vallen. Dat geeft een ander beeld: een stijging in plaats van een daling. Dan blijkt dat ongeveer 4 procent van alle werknemers jonger dan 26 jaar is. Dat is een goed gemiddelde van alle entiteiten. De grootste stijging is er een van 3,9 procent naar 4,2 procent. Dat is zeer goed nieuws. Het klopt dat er bij de dertien ministeries een kleine daling is. Maar als je alles onder het VPS bekijkt, is er een stijging.

De IVA's en EVA's vallen onder het VPS. De stijging bij de IVA's en EVA's heeft te maken met hun operationele activiteiten. Dat ligt voor de hand. De operationele activiteiten laten toe dat meer jongeren daar kunnen worden tewerkgesteld. Kijk naar het personeelsbestand bij de openbare psychiatrische zorgcentra in Geel en Rekkem, en naar Bloso. Daar is meer dan 10 procent van de werknemers jonger dan 26. Dat is behoorlijk. Ook bij Kind en Gezin en de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) is het aandeel jongeren opvallend hoger dan bij andere entiteiten.

Hoe kunnen we er nu voor zorgen dat we nog meer een aantrekkelijke werkgever worden? Ik ben het ermee eens dat we er alles aan moeten doen om een aantrekkelijke werkgever te blijven. We hebben inderdaad belangrijke prijzen gewonnen. Dat is goed voor het imago van de Vlaamse overheid. We moeten dit imago aanhouden. Zo zullen we in de toekomst nog meer prijzen in de wacht kunnen slepen.

In een vorige commissievergadering hadden we het er al over dat we binnen de Vlaamse overheid veel kansen creëren voor stages voor jongeren of jobstudenten. Het is goed om jongeren op deze manier kennis te laten maken met de Vlaamse overheid en hen werkervaring te laten opdoen. De stages zijn heel hard in trek. In de brede Vlaamse overheid, in alles wat onder het VPS valt, waren er in 2014 meer dan 1500 stagiairs tewerkgesteld. Dat is redelijk veel.

U weet dat het Agentschap voor Overheidspersoneel (AGO) vanaf 1 mei 2015 bevoegd zal zijn voor de arbeidsmarktcommunicatie voor de gehele Vlaamse overheid. Het AGO onderzoekt momenteel hoe het deze taak zal opnemen. Ik zal erop toezien dat het hierbij voldoende aandacht besteedt aan de min-26-jarigen, want de toekomst ligt inderdaad heel dikwijls bij de jongeren onder ons.

De voorzitter: De heer Maertens heeft het woord.

De heer Bert Maertens (N-VA): Minister, dank u voor uw opbeurende antwoord. Ik had het eerlijk gezegd niet verwacht op basis van de cijfers van de ministeries. Maar er is, zoals u zegt, wel een fundamenteel verschil in de operationele diensten. Daar ga je misschien sneller jongeren kunnen aanwerven. We weten dat de zogenaamde lijnmanagers, de topambtenaren, verantwoordelijk zijn voor het aanwervingsbeleid. U moet hen als minister het signaal blijven geven dat investeren in jongeren bijzonder belangrijk is. Het is goed dat de Vlaamse overheid een werkgever is die jongeren kansen geeft, ook al is de inlooptijd van jongere starters misschien iets hoger dan bij anderen. Het blijft een belangrijke taak van de Vlaamse overheid. We moeten allemaal samen dat imago van aantrekkelijke werkgever blijven uitdragen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.